

رابطه استرس ادراک شده و سلامت عمومی، با توجه به سبک‌های تبیین

تورج سپهوند

کارشناسی ارشد رشته روان‌شناسی دانشگاه تهران.

دکتر بیژن گیلانی

استادیار دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران

دکتر رضا زمانی

دانشیار دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران

چکیده

تاریخ دریافت ۱۶/۰۵/۱۳۸۵ - تاریخ تایید ۲۵/۰۴/۱۳۸۷

برای بررسی رابطه سبک‌های تبیین (سناد)، با استرس ادراک شده و سلامت عمومی، تعداد ۱۲۰ شرکت کننده از دانشجویان دانشگاه تهران به روش نمونه گیری تصادفی چند مرحله‌ای انتخاب شدند. شرکت کنندگان پرسشنامه سبک استناد، مقیاس استرس ادراک شده و پرسشنامه سلامت عمومی را تکمیل نمودند و سپس بر اساس نمره هایشان، در پرسشنامه سبک استناد، در دو گروه خوش بین بین (n=۴۹) و بد بین (n=۴۲) قرار گرفتند. هرچند مقایسه میانگین‌های افراد خوش بین و بد بین نشان داد که بین آن‌ها هم، از نظر استرس ادراک شده ($p < 0.01$) تفاوت آماری معناداری وجود داشت، اما بررسی همبستگی بین استرس ادراک شده و سلامت عمومی در افراد خوش بین و بد بین و تجزیه و تحلیل افتراقی آن‌ها نشان داد که شدت رابطه بین استرس ادراک شده و سلامت عمومی در این دو گروه تفاوتی نداشت ($p > 0.05$). علاوه بر این، تحلیل رگرسیون چندگانه همزمان نشان داد که استرس ادراک شده و سبک تبیین شرکت کنندگان، توانایی پیش‌بینی سلامت عمومی آن‌ها را داشت، ($F < 0.001$) هر چند که استرس ادراک شده متغیر اصلی بود که با اطمینان ۹۹٪، تغییرات مربوط به سلامت عمومی آن را پیش‌بینی کرد.

کلید واژه‌ها: سبک‌هایی تبیین، استرس ادراک شده و سلامت عمومی.

مقدمه

"استرس"^۱ پدیده‌ای است که ارتباط آن با سلامت^۲ به شکل‌های گوناگون مورد بررسی قرار گرفته است. در ابتدا عقیده اصلی بر این بود که یکی از عوامل مهم در تبیین‌های روان‌شناختی بیماری و سلامت، رخداد‌های استرس زای زندگی^۳ است. پیش فرض اصلی این بود که هر چه فرد رخداد‌های استرس زای بیشتری را تجربه کند، با احتمال بیشتری دچار انواع اختلال‌ها می‌شود (سلیگمن، والکر و روزنهان^۴، ۲۰۰۱). با این وجود، این که رخداد‌های استرس زای زندگی چقدر بر سلامت جسمانی و روان‌شناختی^۵ اثر مستقیم دارند، هنوز به شدت مورد بحث است (بیسلی، تامپسون و دیویسون^۶، ۲۰۰۳)، چرا که ویژگی خاص یک محرك استرس‌زا، معیار قابل اعتمادی برای تعیین درجه استرس و مقدار تاثیر آن بر سلامت جسمانی و روان‌شناختی فرد نیست. بسیاری از عوامل می‌توانند تاثیرات منفی استرس را تغییر دهند و یا از بعضی تاثیرات آن که می‌تواند سلامت را به خطر اندازد پیش‌گیری کنند (دیماتئو^۷ ۱۹۹۱/ترجمه هاشمیان و همکاران، ۱۳۷۸). بر این اساس، در دهه‌های اخیر، دیدگاه مربوط به رخداد‌های استرس زای زندگی مورد بحث قرار گرفته و اصلاحاتی در آن صورت گرفته است (سلیگمن و همکاران، ۲۰۰۱). از طرفی، چندین برتری آشکار برای اندازه‌های عینی^۸ مربوط به رخداد‌های استرس‌زا وجود دارد: اول این که این اندازه‌ها اجازه می‌دهند خطر افزایش یافته^۹ برای بیماری مرتبط با وقوع رخدادهای مشخص تخمین زده شود، دوم این که این روش‌های سنجش اغلب آسان‌هستند و

-
1. Stress
  2. Health
  3. Stressful life events
  4. Seligman & Walker & Rosenhan
  5. Physical & psychological health
  6. Beasley, Thompson & Davison
  7. Dimatteo
  8. Objective measure
  9. Increased risk

سوم این که این تا این روش های سنجش، شانس سوگیری های ذهنی^۱ مختلف دخیل در ادراک و گزارش رخدادها را کاهش می دهند (کوهن، کامارک و مرملسین،^۲ ۱۹۸۳). از طرف دیگر، این اندازه ها بدون معایب نیستند: استفاده از اندازه های عینی استرس این دلالت ضمنی را در پی دارد که رخدادهای زندگی، به خودی خودشان پیش بینی کننده آسیب شناسی^۳ و بیماری هستند. این دلالت ضمنی، با این دیدگاه که اشخاص به طور فعال با محیطشان تعامل می کنند و رخداد های تهدید کننده و چالش برانگیز را با در نظر گرفتن منابع مقابله ای^۴ موجود خود ارزیابی^۵ می کنند، در تضاد است. بر اساس دیدگاه اخیر، فرض می شود که اثرهای استرس زاها تنها هنگامی رخی می دهد که هم موقعیت تهدید کننده ارزیابی شود و هم منابع نا کافی برای مقابله با موقعیت در دسترس باشد (لازاروس^۶، ۱۹۹۷؛ به نقل از کوهن و همکاران، ۱۹۸۳)، چرا که سبک مقابله^۷ رابطه بین استرس و کارکرد جسمانی و روان شناختی را تعدیل^۸ می کنند (لازاروس، ۱۹۹۹). این فرض محوری، مربوط به فرآیند های ارزیابی شناختی برای تقویت تبیین های روان شناختی بیماری و سلامت که مبنی بر مفهوم استرس هستند، سنجش استرس ادراک شده^۹ را نیز در مقابله یا اضافه بر رخدادهای استرس زا پیشنهاد می کند، چرا که استرس ادراک شده می تواند به عنوان تابعی از رخداد های استرس زای عینی^{۱۰}، فرآیند های مقابله و عوامل شخصیتی و ... باشند (کوهن و همکاران، ۱۸۹۳). یکی از متغیر های شناختی - شخصیتی و به نسبت پایدار سبک تبیین است (ریو^{۱۱}، ۲۰۰۱/ترجمه، سید محمدی، ۱۳۸۱) که بر اساس اسناد مربوط

1.Subjective bias

2.Cohen, kamark & mermelstein

3.Pathology

4.Coping resources

5.Appraisal

6.Lazarus

7.Coping style

8.Mitigate

9.Perceived stress

10.Objective

11.Rhee

به نظریه تجدید نظر شده درماندگی^۱ برای پیش‌بینی بیماری با استرس در تعامل است (جکسون، سلرز و پیترسون ۲۰۰۲)^۲. بر این اساس، سلیگمن اظهار کرده است که تنها فقدان کنترل در شرایط درماندگی^۳ آموخته شده نیست که بر تدرستی و سلامتی انسان‌ها اثر می‌گذارد، بلکه چگونگی توجیه این فقدان کنترل توسط آن‌ها نیز اهمیت دارد. این توصیه‌ها، سبک تبیین^۴ افراد را مشخص می‌کنند که شامل دو نوع اصلی است: سبک تبیین خوش بینانه^۵ و سبک تبیین بدبینانه^۶ تبیین‌های خوش‌بینانه آن‌ها بی‌هیئتند که حوادث منفی و ناخوشایند را به علل برونوی، موقعی و خاص نسبت می‌دهند، ولی در تبیین‌های بد بینانه برای حوادث منفی و ناخوشایند علت‌های درونی، با ثبات و کلی در نظر گرفته می‌شود. تبیین و تلقی خوش بینانه از رویداد‌های منفی ممکن است تاثیرات بسیار زیادی بر توانایی فرد در مقابله با استرس داشته باشد (پیترسون و سلیمن و ۱۹۸۷)، به گونه‌ای که استرس همراه با سبک تبیین بدبینانه، منجر به پیامدهای منفی از جمله بیماری در افرادی که در معرض خطر هستند^۷ می‌شود (جکسون و همکاران، ۲۰۰۲). به عبارتی دیگر، بر اساس مدل استرس – استعداد مزاجی^۸ مربوط به نظریه تجدید نظر شده درماندگی آموخته شده می‌توان گفت که سبک تبیین به عنوان عامل استعداد مزاجی این مدل در بیماری نقش دارد (لوتن، رالف و مینکا^۹).

بیشتر پژوهش‌های انجام شده، بیشتر رخداد‌های استرس زای زندگی را مورد توجه قرار داده اند و به استرس ادراک شده کمتر توجه داشته اند، اما نتایج چندین

-
1. Attribution reformulation of helplessness theory
  2. Jakson, Sellers & peterson
  3. learned helplessness
  - 4.Explanatory style
  - 5.Optimistic
  - 6.Pessimistic
  - 7.At risk individual
  - 8.Stress – diathesis
  - 9.Luten, Ralph & Mineka

پژوهش (استراسل ، مک کی و پلت^۱؛ جکسون و همکارن ، ۲۰۰۲) نشان داده‌اند که سبک تبیین با ادراک استرس و بیماری - سلامت مرتبط بوده و با آن‌ها در تعامل است. همچنین، پژوهش "بنت و الیوت"^۲ (۲۰۰۲) نشان داد که استرس ادراک شده و افسردگی رابطه سبک تبیین و بیماری را مورد اثر قرار می‌دهند. با این حال، نقش سبک تبیین در مورد استرس ادراک شده، مانند آن‌چه در مورد رخدادهای استرس زای زندگی گفته شده مشخص نشده است.

به همین علت، پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه سبک تبیین با استرس ادراک شده و سلامت عمومی^۳ انجام شده است تا مشخص شود آیا سبک تبیین با استرس ادراک شده ارتباط دارد؟ آیا سبک تبیین افراد رابطه بین استرس ادراک شده و سلامت عمومی آن‌ها را مورد اثر قرار می‌دهد؟ و آیا سبک تبیین و استرس ادراک شده می‌توانند سلامت عمومی افراد را پیش بینی کنند؟ بنابراین، بر اساس دیدگاه‌های نظری و تحقیقات انجام شده قبلی، فرضیه‌های زیر مطرح شدند:

۱. میزان استرس ادراک شده در افراد، دارای سبک تبیین بدینانه نسبت به افراد دارای سبک تبیین خوش بینانه بیشتر است.

۲. شدت رابطه استرس ادراک شده و سلامت عمومی در افراد دارای سبک‌های تبیین خوش بینانه و بد بینانه متفاوت است.

۳. استرس ادراک شده و سبک تبیین افراد توانایی پیش بینی سلامت عمومی آن‌ها را دارند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

روش

(الف) جامعه آماری، نمونه و روش انتخاب نمونه

جامعه آماری این پژوهش را دانشجویان دانشگاه تهران تشکیل داده‌اند. از این جامعه، تعداد ۱۲۰ نفر به روش نمونه گیری تصادفی چند مرحله‌ای انتخاب شدند.

1. Strussle, McKee & plant

2.Bennet & Eliot

3.General health

بدین ترتیب که از بین دانشکده‌های مختلف دانشگاه تهران، چهار دانشکده (دانشکده‌های ادبیات، حقوق و علوم سیاسی، علوم پایه و فنی و مهندسی)، به صورت تصادفی انتخاب شدند و سپس از هر کدام از این ۴ دانشکده نیز تعداد ۳۰ نفر به صورت تصادفی انتخاب شدند.

ب) ابزارهای پژوهش

۱. پرسشنامه سبک استاد^۱ (ASQ)

این پرسشنامه یک وسیله خود سنجی است که اولین بار جهت اندازه‌گیری تبیین‌ها و استناد‌های افراد برای وقایع غیر قابل کنترل توسط پیترسون و همکاران (۱۹۸۲) تهییه شد. این پرسشنامه دارای ۴۸ موقعیت فرضی است که نمره‌های را برای تفاوت‌های فردی در زمینه گرایش افراد به استناد علل وقایع خواهایند به عوامل پایدار در برابر ناپایدار، درونی در برابر بیرونی و کلی در برابر خاص به دست می‌دهد. این پژوهشگران، همسانی درونی^۲ این آزمون را به وسیله ضریب آلفای کرونباخ، برای ابعاد درونی - بیرونی، پایدار - ناپایدار و کلی - خاص، به ترتیب ۰/۹۳، ۰/۸۹ و ۰/۹۰ گزارش کرده‌اند. ضرایب همبستگی "پرسشنامه افسردگی بک"^۳ (BDI)، با این آزمون برای درونی بودن ۰/۰۴۲، پایدار بودن ۰/۱۲ و کلی بودن ۰/۵۰ گزارش شده است (به نقل از پیترسون و سلیگمن، ۱۹۸۴). این پرسشنامه در ایران توسط امیری خالدی (۱۳۸۲) هنجاریابی شده که در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته است. هر کدام از ۴۸ سوال موجود در این پرسشنامه، دارای دو گزینه الف و ب برای پاسخ‌گویی است که فقط ابعاد علی خوش بینی در رویدادهای مختلف نمره صفر می‌گیرند. بدین ترتیب، نمره گذاری در جهت خوش بینی انجام می‌شود. امیری خالدی نیز ضریب ثبات یا پایایی^۴ این پرسشنامه را از طریق همبستگی آن، از راه بازآزمایی^۵ ۰/۷۸

1. Attributional Style Questionnaire

2. Internal consistency

3. Beck Depression Inventory

4. Coefficient of stability or reliability

5. Test - retest

گزارش کرده است و برای محاسبه اعتبار ملاک^۱ آزمون، ضریب همبستگی آن را با پرسشنامه BDI برای رویداد های ناخوشایند ۴۲/۰ و برای رویداد های خوشایند ۷۷/۰ - محاسبه کرده است. ضریب آلفای کرونباخ پرسشنامه ASQ در پژوهش حاضر ۶۲/۰ به دست آمده است.

۲. مقیاس استرس ادراک شده^۲ (PSS)

این مقیاس برای اندازه گیری درجه ای که موقعیت های موجود در زندگی فرد، استرس زا ارزیابی می شود استفاده شده است. (کوهن، کامارک و مرملستین، ۱۹۸۳). PSS شامل ۱۴ سوال است هر کدام از این سوال ها داری ۵ گزینه است که نیمی از آنها به صورت مستقیم (۰، ۱، ۲، ۳، ۴) و نیمی دیگر به صورت معکوس (۴، ۳، ۲، ۱، ۰) نمره گذاری می شوند. سوالات این مقیاس به گونه ای طرح شده اند که پاسخ دهنده گان نظر خود را در مورد غیرقابل کنترل بودن، پیش بینی ناپذیر بودن و مشقت بار بودن استرس زندگی خویش در طول ماه گذشته بیان کنند. به علاوه، این مقیاس دارای تعدادی سوال مستقیم نیز در مورد اندازه گیری سطوح فعلی استرس در فرد است. این نکته مشخص شده است که PSS پیش بینی های بهتری را در مقایسه با مقیاس های رخداد زندگی^۳ در مورد نشانه های روانی، نشانه های جسمانی و استفاده از خدمات بهداشتی در اختیار می گذارد. کوهن و همکاران، ضریب آلفای کرونباخ برای پایایی مقیاس را در سه گروه از آزمودنی ها - دو گروه دانشجو و یک گروه نامتنجانس دیگر، بین ۸۴/۰ تا ۸۶/۰ گزارش کرده اند. همبستگی های PSS، با اندازه های نشانه شناختی^۴ نیز کاملاً بالا است (۵۲/۰ تا ۷۶/۰) و به طور کلی، رابطه بین این مقیاس و ملاک های اعتبار، موردن تاثیر جنس و سن قرار نمی گیرد (کوهن و همکاران، ۱۹۸۳). صالحی فدری (۱۳۷۳)، ضریب آلفای کرونباخ برای پایایی این

1.Criteria validity

2.Perceived Stress Scale

3.Life events scales

4.Symptomatological measures

آزمون را ۷۵/۰ ذکر کرده است. در این پژوهش نیز ضریب آلفای کرونباخ برای PSS ۸۰/۰ به دست آمد.

۳. پرسشنامه سلامت عمومی^۱ (GHQ)

این پرسشنامه، یک پرسشنامه گرینشی^۲ مبتنی بر خود گزارش دهی است که در مجموعه‌های بالینی با هدف ردیابی کسانی که دارای یک اختلال روانی هستند مورد استفاده قرار می‌گیرد. (گلد برگ^۳، ۱۹۷۲؛ به نقل از استوار^۴ ۱۹۹۱/ترجمه و نوشه دادستان، ۱۳۷۷). هدف این پرسشنامه، دستیابی به یک تشخیص خاص در سلسله مراتب بیماری‌های روانی نیست، بلکه منظور اصلی آن ایجاد تمایز بین بیماری روانی و سلامت است. این پرسشنامه فرم‌های مختلفی دارد. فرم ۲۸ ماده‌ای آن (۲۸-GHQ)، این برتری را دارد که برای تمامی افراد جامعه طراحی شده است. این پرسشنامه دارای^۵ زیر مقیاس است: نشانه‌های بدنی، اضطراب و بی‌خوابی، کژکنشی اجتماعی و افسردگی و خیم. سوالات این پرسشنامه به صورت چهار گزینه‌ای است که به هر پاسخ آزمودنی از راست به چپ، نمره ۱، ۲، ۳، ۴ داده می‌شود و نمره کلی هر فرد که از حاصل جمع نمره‌های^۶ زیر مقیاس به دست می‌آید، سلامت عمومی را نشان می‌دهد (به نقل از استوار، ۱۹۹۱/ترجمه و نوشه دادستان، ۱۳۷۷). در یک بررسی (تقوی، ۱۳۸۰)، ضریب پایابی از راه روش باز آزمایی برای کل پرسشنامه ۷۲/۰ و برای خرده آزمون‌های نشانه‌های جسمانی، اضطراب و بی‌خوابی، کژکنشی اجتماعی و افسردگی، به ترتیب ۶۰/۰، ۶۸/۰ و ۵۷/۰ گزارش شده است. ضریب پایابی، به روش دو نیمه‌ای^۷ برای کل مقیاس ۹۳/۰ و برای خرده مقیاس‌های بالا به ترتیب ۸۶/۰، ۸۴/۰، ۶۸/۰ و ۷۷/۰ بود. در بررسی اعتبار این پرسشنامه، همبستگی

1.General Health Questionnaire

2.Screening

3.Goldberg

4.Stora

5.Split half method

بین خرده آزمون های ۲۸ - GHQ با کل پرسشنامه، بین ۷۲/۰ تا ۸۷/۰ به دست آمد (تقوی ۱۸۰). در پژوهش حاضر، ضریب الگای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۲۸ - ۰/۹۱ GHQ و برای خرده آزمون های ذکر شده بالا به ترتیب ۰/۸۰، ۰/۸۳، ۰/۶۶، ۰/۸۵ به دست آمد.

ج. شیوه اجرا

برای اجرای این پژوهش، پرسشنامه سبک اسناد، مقیاس استرس ادراک شده و پرسشنامه سلامت عمومی در مورد شرکت کنندگان اجرا شد. براساس نمره های آن ها در پرسشنامه سبک اسناد، نفر از آن ها در گروه خوش بین (که نمره آن ها بالاتر از ۲۴ بود) و نفر از آن ها در گروه بدین (که نمره آن ها پایین تر از ۲۴ بود) قرار گرفتند و بقیه آن ها از تحلیل کنار گذاشته شدند تا تحلیل اصلی بر روی دو گروه بالا انجام ود. ابتدا، بر اساس طرح پژوهش علی مقایسه ای، استرس ادراک شده افراد خوش بین و بد بین با هم مقایسه شد. آن گاه، با بررسی همبستگی استرس ادراک شده و سلامت عمومی در افراد خوش بین و بدین تعزیه و تحلیل افتراقی آن ها، تایرسبک تبیین بر این همبستگی بررسی شد. علاوه بر این، با وارد کردن افرادی که نمره آن ها در پرسشنامه ASQ برابر ۲۴ (نه خوش بین و نه بد بین) بود، استفاده از روش تحلیل رگرسیون چند گانه همزمان، توانایی پیش بینی سلامت عمومی افراد توسط استرس ادراک شده و سبک تبیین آن ها نیز بررسی شد.

یافته ها

میانگین سنی شرکت کنندگان، ۵۳/۲۳ سال (۱۹ تا ۳۲ سال) بود. ۴۷ درصد شرکت کنندگان را زنان و ۵۳ درصد آنان را مردان تشکیل می دادند. جدول شماره ۱، شاخص های توصیفی (تعداد، دامنه نمره ها، میانگین و انحراف استاندارد) مربوط به نمره های شرکت کنندگان خوش بین و بدین را براساس متغیر های سبک تبیین، استرس ادراک شده و سلامت عمومی نشان می دهد.

جدول ۱. شاخص های توصیفی (تعداد، دامنه نمرات، میانگین و انحراف استاندارد)

شرکت کنندگان براساس متغیر های سبک تبیین، استرس ادراک شده و

سلامت عمومی در افراد خوش بین و بد بین

متغیر	خوش بین	بد بین	استرس ادراک	بد بین	شده	سلامت	عمومی	شاخص
								تعداد
متغیر	خوش بین	بد بین	استرس ادراک	بد بین	شده	سلامت	عمومی	نمرات
سبک تبیین	۴۹	۴۲	۴۹	۴۲	۴۸	۴۹	۵۱	۲۵/۵۹
بد بین	۴۲	۴۹	۴۴ تا ۱۲	۴۴ تا ۱۴	۴۸ تا ۱۴	۴۶/۴۱	۲۰/۳۱	۲/۴۴
استرس ادراک	۴۹	۴۲	۴۴ تا ۱۲	۴۴ تا ۱۴	۴۸ تا ۱۴	۴۷/۷۲	۳۱/۸۸	۶/۷۱
شده	۴۲	۴۹	۴۸ تا ۱۴	۴۸ تا ۳۴	۷۸ تا ۲۶	۴۱/۳۱	۵۱/۷۴	۱۱/۶۳
سلامت	۴۹	۴۲	۴۸ تا ۳۴	۷۸ تا ۲۶	۷۸ تا ۲۶	۱۱/۱۹		
عمومی	۴۲	۴۹	۴۸ تا ۱۴	۷۸ تا ۲۶	۷۸ تا ۲۶			

جدول ۲، همبستگی بین استرس ادراک شده و سلامت عمومی را دو گروه خوش بین و بد بین نشان می دهد.

جدول ۲. همبستگی بین استرس ادراک شده و سلامت

عمومی، در دو گروه خوش بین و بد بین

گروه	بد بین	خوش بین	تعداد	همبستگی	شاخص
-۰/۶۳**	۴۹	۴۹	-۰/۷۸**		خوش بین
-۰/۶۳**	۴۲	۴۲	-۰/۷۸**		بد بین

* در سطح $P < 0.05$ معنی دار هستند.

نتایج آزمون t مستقل برای مقایسه میزان استرس ادراک شده در افراد خوش بین و بد بین نشان داد که بین آن ها از نظر این متغیر، تفاوت معناداری وجود دارد ($p < 0.01$).

رابطه استرس ادراک شده و ... ۳۷/

$t = ۳/۵۷۸$ ، $df = ۸۹$ ، به گونه ای که میزان استرس ادراک شده در افراد دارای سبک تبیین بدینانه، نسبت به افراد دارای سبک تبیین خوش بینانه بیشتر بود (جدول ۳). بر اساس این یافته، فرضیه اول پژوهش مورد تایید قرار گرفت.

جدول ۲. نتایج آزمون t مستقل برای معناداری تفاوت میزان استرس ادراک شده، در افراد

خوش بین و بد بین

P	df	t	انحراف استاندارد	میانگین	شاخص	متغیر
.۰/۱	۸۹	۳/۵۷۸	۷/۷۲	۲۶/۴۱	n = ۴۹	استرس ادراک شده
			۶/۷۱	۳۱/۸۸	n = ۴۲	بد بین

همچنین نتایج آزمون Z فیشر، برای معنا دار بودن تفاوت ضریب همبستگی بین استرس ادراک شده و سلامت عمومی در افراد خوش بین و بدینانه نشان داد که شدت همبستگی بین این دو متغیر در دو گروه مذکور دارای تفاوت آماری معناداری نبود. ($p < .۰۵$)، به گونه ای که احتمالاً سبک تبیین افراد بر رابطه بین این دو متغیر تاثیری ندارد (جدول ۵). براساس این یافته ها، فرضیه دوم پژوهش مورد تایید قرار نگرفت.

جدول ۵. نتایج آزمون Z فیش ربرای معناداری تفاوت ضریب همبستگی بین ادراک شده و

سلامت عمومی در افراد خوش بین و بد بین.

P	Z	SD ²	تعداد	r	Zr	فیشر	شاخص	گروه
> %۵	- ۱/۴۰	.۰/۲۱۷۵	۱/۴۰۷	- .۰/۷۸	۴۹		خوش بین	
			۰/۷۴۳	- .۰/۶۳	۴۲		بد بین	

نتایج تحلیل رگرسیون چند گانه همزمان نیز نشان داد که ترکیب خطی استرس ادراک شده و سبک تبیین (به عنوان متغیرهای پیش‌بین) می‌تواند واریانس مربوط به سلامت عمومی افراد را (به عنوان متغیر ملاک) تبیین کند، به طوری که میزان F به دست آمده ($F_{62/679} > 0.001$) معنی دار است و ۵۸ درصد از واریانس مربوط به سلامت عمومی افراد توسط این متغیرها تبیین می‌شود ($R^2 = 0.58$) با توجه به این که این تحلیل نشان داد که R^2 به دست آمده از نظر آماری معنا دار است، ضرایب جزیی متغیرها نیز مورد بررسی قرار گرفت: ضریب تاثیر استرس ادراک شده ($B = -0.696$), با توجه به مقدار آماره $t = -8.772$ نشان داد که این متغیر، با احتمال ۹۹٪ اطمینان تغییرات مربوط به سلامت عمومی افراد را پیش‌بینی می‌کند. یعنی استرس ادراک شده بیشتر باعث سلامت عمومی پایین تر و بر عکس، استرس ادراک شده کمتر باعث سلامت عمومی بالاتر می‌شود. اما ضریب تاثیر سبک تبیین ($B = 0.117$) با توجه به مقدار آمار $t = 1.477$ نشان داد که این متغیر تغییرات مربوط به سلامت عمومی افراد را به طور معناداری تبیین می‌کند، اما سبک تبیین واریانس مربوط به این متغیر را به طور معناداری تبیین نمی‌کند. جدول ۶، خلاصه مدل رگرسیون، تحلیل واریانس و مشخصه‌های آماری رگرسیون استرس ادراک شده و سبک تبیین بر سلامت عمومی افراد را نشان می‌دهد. بر اساس این نتایج، فرضیه سوم در سطح $p < 0.001$ مورد تایید قرار گرفت.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

جدول ۶ . خلاصه مدل رگرسیون ، تحلیل واریانس و مشخصه های آماری رگرسیون استرس

ادراک شده و سبک تبیین بر سلامت عمومی .

SE	R ²	R	P	F	MS	df	SS	شاخص مدل
.۸۰۴	.۰/۵۸	.۰/۷۶	.۰/۰۰۰	.۶۲/۶۷۹	.۴۰۴۸/۱۲۵	۲	.۸۰۹۶/۲۵۱	رگرسیون
					.۶۴/۵۸۵	۹۰	.۵۸۱۲/۶۵۳	باقیمانده
P	T	Beta	SEB	B	شاخص متغیر وابسته	متغیر	سلامت عمومی	استرس ادراک شده
.۰/۰۰۰	- .۸/۷۷۲	- .۰/۶۹۶	.۰/۱۲۷	- .۱/۱۱۲	سبک تبیین			
.۰/۱۴۳	.۱/۴۷۷	.۰/۱۱۷	.۰/۱۷۶	.۰/۰۲۶				

بحث و نتیجه گیری

نتایج این پژوهش نشان داد که میزان استرس ادراک شده در افراد دارای سبک تبیین بد بینانه، نسبت به افراد دارای سبک تبیین خوش بینانه بیشتر است. علاوه بر این، نتایج نشان داد که شدت همبستگی بین استرس ادراک شده و سلامت عمومی در افراد خوش بین و بد بین تفاوتی ندارد که بیانگر این است که سبک تبیین بر رابطه بین این دو متغیر تاثیری ندارد. همچنین، استرس ادراک شده و سبک تبیین می توانند سلامت عمومی افراد را پیش بینی کنند، هرچند که استرس ادراک شده پیش بینی کننده اصلی تغییرات مربوط به سلامت عمومی است . نتایج پژوهش های مختلف (استراسل و همکاران، ۱۹۹۹؛ بنت و الیوت ، ۲۰۰۲)، از ارتباط سبک تبیین و استرس ادراک شده حمایت می کنند . این ارتباط را می توان به صورت زیر تبیین کرد: اول این که همان گونه که پژوهش هایی مانند لوتن و همکاران(۱۹۹۷)، بیانگر مدل استرس - استعداد مزاجی مربوط به نظریه درماندگی در پیش بینی بیماری هستند، سبک تبیین بد بینانه به عنوان عامل استعداد مزاجی این مدل می تواند با ادراک استرس مرتبط باشد و حتی رابطه استرس با بیماری را تسهیل کند. دوم این که سبک تبیین، به دلیل ماهیت شناختی خود با ادراک استرس ارتباط دارد، زیرا همان گونه که مطابق با دیدگاه لازاروس،

ارزیابی‌های شناختی افراد در مورد منابع استرس زا بر ادراک آن‌ها از استرس اثر می‌گذارد، سبک تبیین نیز به دلیل این که متغیری شناختی - شخصیتی است، بر ادراک افراد در مورد رویداد‌های ناگوار و بالقوه استرس زا تاثیر می‌گذارد و باعث ادراک استرس بیشتری در افراد بدین می‌شود. سوم این که می‌توان گفت: آشفتگی و استرس ذهنی ایجاد شده توسط عوامل مختلف، موجب ایجاد تعدادی تغییرات شناختی و روانی منفی در افراد می‌شوند و باعث می‌گردند که آن‌ها دیدگاه بدینانه‌ای را نسبت به زندگی در پیش بگیرند. بنابراین، سبک تبیین افراد می‌تواند به دلیل ادراک بالای استرس، از حالت خوش‌بینانه به حالت بدینانه تغییر یابد.

نتایج پژوهش‌های انجام شده در مورد تفاوت شدت همبستگی استرس ادراک شده و سلامت عمومی در افراد خوش‌بین و بدینان، یا تاثیر سبک تبیین بر رابطه دو متغیر ذکر شده، چندان روشن و واضح نیست. در یک مورد جکسون و همکاران (۲۰۰۲) نشان دادند که سبک تبیین با استرس ادراک شده برای پیش‌بینی بیماری در ارتباط است، در تبیین تایید نشدن فرضیه دوم می‌توان گفت که شاید همان‌گونه که "دوا" (۱۹۹۴) نشان داده است، عواطف منفی و نه سبک تبیین افراد است که رابطه این دو متغیر را مورد اثر قرار می‌دهد، یا این که همانند آن چه در پژوهش "هیکس" (۱۹۹۸) به آن اشاره شده است، محدودیت دامنه نمره‌های سبک تبیین شرکت کنندگان، مانع مشخص شدن تاثیر سبک تبیین بر رابطه دو متغیر بالا شده است. همچنین باید به همپوشی احتمالی سبک تبیین با استرس ادراک شده و سلامت عمومی اشاره کرد، چرا که اگر سبک تبیین با این متغیرها دارای همپوشی باشد، ممکن است نتواند اثر واقعی خود را بر رابطه بین آن‌ها نشان دهد. در نهایت، ممکن است سبک تبیین تنها متغیری نباشد که بر رابطه بین استرس ادراک شده و سلامت عمومی موثر است، بلکه این متغیر به همراه متغیرهای شخصیتی دیگر و تغییرات ایجاد شده در

1.Dua

2.Hicks

سیستم های عصبی، هورمونی و ایمنی براین رابطه اثر می گذارد که باید در بررسی های دقیق تر به آن ها پرداخته شود.

یافته آخر این پژوهش، مبنی بر این که سبک تبیین و استرس ادراک شده پیش بینی کننده سلامت عمومی افراد هستند، توسط تعدادی از پژوهش ها مورد تایید قرار گرفته است. به ویژه این نکته که استرس ادراک شده، پیش بینی کننده تغییرات مربوط به سلامت عمومی افراد، مطابق با دیدگاه کوهن و همکاران (۱۹۸۳) است که براساس آن تنها رخداد های استرس زا نیستند که سلامت افراد را مورد اثر قرار می دهند، بلکه ارزیابی ها و قضاوت های شناختی افراد در مورد آن ها عامل تعیین کننده این تاثیرات است. این یافته، یافته ای کاملاً منطقی به نظر می رسد و با دیدگاه های نظری در این مورد سازگار است. همان طور که مشخص است، سبک تبیین افراد بر ادراک آن ها از استرس تاثیر می گذارد و آن گاه که استرسی که مورد تاثیر سبک تبیین افراد هم قرار گرفته است، می تواند بر سلامت عمومی آن ها تاثیرگذار باشد و تغییرات مربوط به آن را پیش بینی کند، به طوری که اگر افراد متاثر از سبک تبیین خود، استرس زیادی را درک و تجربه کنند، احتمال به خطر افتادن سلامت آن ها افزایش می یابد.

بر اساس این یافته ها، می توان به منظور کاهش استرس ادراک شده و افزایش سلامت عمومی افراد، برای آن ها برنامه های آموزش خوش بینی در نظر گرفت، اما برای مشخص شدن تاثیر سبک تبیین بر رابطه بین استرس ادراک شده و سلامت عمومی، باید بررسی های بیشتری انجام شود، فقدان نمره های انتها بین سبک تبیین شرکت کنندگان و مشکلات مربوط به دستکاری و کنترل سبک تبیین آن ها برای دست یابی به روابط علی قطعی و مشکلات مربوط به مشخص کردن مرز واقعی بین سلامت جسمانی و سلامت روان شناختی، برای مشخص کردن تاثیر سبک تبیین بر هر یک از آن ها، از محدودیت های عمدۀ پژوهش حاضر بود که در پژوهش های آینده بایستی مورد توجه قرار گیرند.

ماخذ

استوار، جین بنجامین (۱۹۹۱). تندیگی یا استرس (بیماری جدید تمدن)، ترجمه و نوشتۀ پریخ دادستان (۱۳۷۷). تهران: رشد.

امیری خالدی، هاله خواجه (۱۳۸۲). هنگاریابی آزمون خوش بینی - بد بینی سلیگمن بر روی دو گروه سنی ۱۸-۲۵ و ۴۵-۳۰ سال در شهر تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد چاپ نشده، دانشگاه الزهرا.

تفوی، سید محمد رضا (۱۳۸۰). بررسی روایی و اعتبار پرسشنامه سلامت عمومی، مجله روان شناسی، شماره ۲۰، سال پنجم ۳۴۹-۳۸۱.

دیماتتو، ام. رابین (۱۹۹۱). روان شناسی سلامت، ترجمه کیانوش هاشمیان و همکاران (۱۳۷۸). تهران: نسمت.

ریو، جان مارشال (۲۰۰۱) انگلیش و هیجان، ترجمه یحیی سید محمدی (۱۳۸۱) تهران: ویرایش. صالحی فدری، جواد (۱۳۷۳) اثر تعدد نقش و احساس رضایت از آن بر میزان عزت نفس و فشار روانی در دیبران زن. پایان نامه کارشناسی ارشد چاپ نشده دانشگاه تربیت مدرس.

Beasley , M., Thompson , T, & Davison , J. (2003).

Resilience in response to life stress : The effect of coping style and cognitive hardiness. Personality and Individual Differences , 34, 77-95 .

Bennet, K.K, & Elliot, M .(2002). Explantoty style and health: Mechanism linking pessimism to illness.

Journal of Applied Social Psychology , 32, 1508- 1526.

Cohen, S., Kamarck, T., & Mermelstein , R.(1983) . A global measure of perceived stress . Journal of Health and Social Behavior, 24, 385-396.

Dua, J, K.(1994). Comparative value of attributional style , negative affect , and opsitive affect in predicting self – reported physical heath and Psychological health. Journal of Psychosomatic Research, 38, 669 – 680 .

Hicks, J.L .(1998). An analysis of the relationship between explanatory style, daily stress, and health among working professionals .Dissertation Abstracts International: Section B: The Science & engineering , 59 –

- 3104 Jackson, B., Sellers , R .M. , & Peterson , C.(2002).Pessimistic explanatory style moderate the effect of stress on physical illness . Personality and Individual Differences ,32, 567- 573 Lazarus, R. S. (1999).Stress and emotion :A new synthesis . New York : Springer .
- Luten , A.G., Ralph, J. A., & Mineka , S. (1997) . Pessimistic attributional style: Is it specific to depression versus anxiety versus negative affect? Behavior Research and Therapy , 53,103-119.
- Peterson , C., & seligman , M . E . P (1987) . Explanatory style and illness. Journal of Personality , 55,231 – 265 .
- Peterson , C., & Semmel , A., Von Baeyer , C., Abramson. L. Y., Metalsky, G. I., & Seligman , M. E. P. (1982).
- The Attributional Style Questionnaire . Cognitive Therapy and Research, 6 , 287 – 300.
- Peterson, C., & seligman , M .E.P (1984). Causal explanation as a risk factor for depression: Theory and end . psychological Review, 91 , 341-374.
- Seligman , M . E . P., Walker , E . F . & Rosenhan , D . L . (2001) . Abnormal Psychology . (4 th ed) . New York : W.W.Norton & Company
- Strassle ,C.G., McKee , E. A., & plant , D . D (1999). Optimism as an indicator of psychological health : Using psychological assessment wisely . Journal of Personality Assesment , 12,190-199.